

правно лице уписано у судски регистар и које има у радном односу са пуним радним временом, у смислу закона којим се уређују радни односи, стално запослена најмање два дипломирана инжењера архитектуре, од којих један има овлашћења за израду просторнопланске документације, а други овлашћење за израду техничке документације, најмање два дипломирана инжењера грађевинарства саобраћајног и хидротехничког смјера са овлашћењем за израду просторнопланске документације, те најмање једног дипломираног инжењера електротехнике, смјер телекомуникација и смјер електроенергетика и једног дипломираног машинског инжењера са овлашћењима за израду просторнопланске документације, једног дипломираног економисту и једног дипломираног правника (став (3); израду урбанистичких пројеката и планова парцелизације може вршити правно лице уписано у судски регистар које у радном односу, са пуним радним временом у смислу закона којим се уређују радни односи, има најмање два стално запослена дипломирана инжењера архитектуре, од којих један има овлашћења за израду просторнопланске документације, а други овлашћење за израду техничке документације и најмање једног дипломираног инжењера грађевинарства саобраћајног смјера са овлашћењем за израду просторнопланске документације, једног дипломираног инжењера грађевинарства хидротехничког смјера са овлашћењем за израду техничке документације, једног дипломираног инжењера електротехнике са овлашћењем за израду техничке документације, једног дипломираног инжењера машинства са овлашћењима за израду техничке документације (став (4)); министар на приједлог стручне комисије доноси рјешење о испуњености услова из ст. 2, 3. и 4. овог члана и издаје овлашћење, без којег носилац израде не може почети да обавља дјелатност за коју је регистрован (став (4)).

У поступку оцјењивања уставности оспорених одредаба Закона о уређењу простора и грађењу, Суд је имао у виду да је Уставом Републике Српске утврђено: да су грађани Републике равноправни у слободама, правима и дужностима ... (члан 10); да свако има право на рад и слободу рада и да је слободан у избору занимања и запослења и под једнаким условима му је доступно радно мјесто и функција (члан 39. ст. 1. и 3); да се слободе и права остварују, а дужности испуњавају непосредно на основу Устава, осим када је Уставом предвиђено да се услови за остваривање појединих од њих утврђују законом, а и да се законом може прописати начин остваривања појединих права и слобода само када је то неопходно за њихово остваривање (члан 49. ст. 1. и 2); да је свако дужан да се придржава Устава и закона (члан 45. став 1) и да се економско и социјално уређење заснива на равноправности свих облика својине и слободном привређивању, самосталности предузећа и других облика привређивања у стицању и распојели добити и слободном кретању робе, рада и капитала у Републици као јединственом привредном простору (члана 50).

На основу наведеног Суд је оцијенио да су оспорене одредбе члана 34. Закона донесене у оквиру овлашћења законодавца за уређивање услова за обављање одређене дјелатности. Наиме, уређивање ових услова, као изворног права законодавца, подразумева и процјену природе те дјелатности, као и прописивање потребних услова за обављање конкретних и, по оцјени законодавца, најодговорнијих послова у оквиру дјелатности. Имајући у виду наведено Суд је оцијенио да је прописивање услова које морају испуњавати правна лица која се баве дјелатношћу израде докумената просторног планирања, као у оспореној одредби члана 34. Закона, у сагласности са наведеним уставним принципом слободног и под једнаким условима обављања привредних и других дјелатности, као и то да се овом одредбом не ограничава Уставом зајемчено право на рад, слободу рада и слободан избор занимања и запослења. Наведена оцјена Суда произлази из чињенице да се прописани услови израде стратегије просторних и урбанистичких планова, зонинг планова и регулационих планова, те урбанистичких пројеката и планова парцелизације једнако односе на све субјекте који се налазе у истим правним ситуацијама. Притом, по оцјени Суда, треба имати у виду

да принцип равноправности, односно једнакости у привређивању, не подразумева њихову апсолутну једнакост, већ једнак правни положај у погледу услова привређивања у истим врстама и облицима привредних дјелатности.

На основу изложеног, Суд је одлучио као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку Уставни суд је донио у саставу: председник Суда Џерард Селман и судије: Миленко Араповић, Војин Бојанић, Амор Букић, Зоран Липовац, проф. др Душко Медић, проф. др Марко Рајчевић, проф. др Снежана Савић и Авдо Шпиљак.

Број: У-66/11
27. децембра 2012. године
Бања Лука

Председник
Уставног суда,
Џерард Селман, с.р.

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске и члана 60. став 1. т. а) и б) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), на сједници одржаној 27. децембра 2012. године, донио је

ОДЛУКУ

Утврђује се да члан 8. Уредбе о коришћењу академских титула, стицању стручних и научних звања ("Службени гласник Републике Српске", бр. 111/09 и 102/10), Прилог број 1, у дијелу: Научна област: Медицинске и здравствене науке, Научно поље: Основна и клиничка медицина, научно и стручно звање дипломирани фармацеут, први циклус студија и 180 ECTS, није у сагласности са Уставом и Законом о високом образовању ("Службени гласник Републике Српске", бр. 73/10 и 104/11).

Образложење

Фармацеутска комора Републике Српске, приједлогом је пред Уставним судом Републике Српске покренула поступак за оцјењивање законитости члана 8. Прилог број 1. Уредбе о коришћењу академских титула, стицању стручних и научних звања ("Службени гласник Републике Српске", бр. 111/09 и 102/10) у дијелу Научна област: Медицинске и здравствене науке, Научно поље: Основна и клиничка медицина. У приједлогу је наведено да оспорени члан ове уредбе, којим је прописано да се студиј фармације вреднује са 180 ECTS бодова и да се звање "дипломирани фармацеут" стиче након завршеног првог циклуса, није у сагласности са чланом 8. став 6. Закона о високом образовању којим је прописано вредновање овог студија са најмање 300 ECTS бодова и да се изводи као интегрисан студиј. Због наведене несугласности предлажу да се оспорени дио одредбе којим се одређује звање које се стиче након завршеног првог циклуса студија фармације бришу и оспорена уредба прогласи несугласном са законом.

Влада Републике Српске није доставила одговор на наводе из приједлога.

Чланом 8. Уредбе о коришћењу академских титула, стицању стручних и научних звања ("Службени гласник Републике Српске", бр. 111/09 и 102/10) прописано је да се листа стручних, академских и научних звања који се стичу на високошколским установама у Републици Српској налази у Прилогу број 1 и чини саставни дио Уредбе, а Прилогом број 1, који је оспорен у дијелу Научна област: Медицинске и здравствене науке, Научно поље: Основна и клиничка медицина, као услови за стицање научног и стручног звања дипломирани фармацеут - 180 ECTS, прописан је први циклус студија и 180 ECTS укупно остварених бодова.

Амандманом XXXII, којим је замијењен члан 68. Устава Републике Српске, у тачки 8. прописано је да Република уређује и обезбјеђује, између осталог, и основне правце научног и технолошког развоја, а према члану 108. Устава, закони, статуту, други прописи и општи акти морају бити у сагласности са Уставом, прописи и други општи акти морају бити у сагласности са законом.

Законом о високом образовању ("Службени гласник Републике Српске", број 73/10), који је послужио као правни основ за доношење оспорене уредбе, као и касније

донесеним Законом о измјенама и допунама Закона о високом образовању ("Службени гласник Републике Српске", број 104/11), у члану 8. став (1), прописано је да се високо образовање организује у три циклуса. У ставу (2) овог члана прописано је да први циклус високог образовања траје најмање три, а највише четири године и вреднује се са најмање 180, односно 240 бодова, у складу са Европским системом преноса бодова (European Credit Transfer System, у даљем тексту: ECTS), а у ставу (6) овог члана прописано је да су изузетак од става 2. овог члана студије медицине, стоматолозије, фармације и ветерине, које трају пет или шест година и вреднују се са најмање 300 ECTS бодова, које се изводе као интегрисане студије (јединствени студијски програм који обухвата први и други циклус) и на којима се стичу звања која се уређују законом из члана 9. став 2. овог закона. Чланом 9. ст. 1. и 2. овог закона прописано је да завршетком првог, другог или трећег циклуса студија лице стиче право на одређену академску титулу, односно стручно или научно звање у одређеној области и да се звања која стичу ова лица уређују посебним законом, а чланом 146. став 2 да ће се, до доношења закона из члана 9. став 2. овог закона, додјеливање звања вршити у складу са одредбама раније важећих прописа, а најдуже у року од двије године од дана ступања на снагу овог закона.

Суд је, на основу наведених уставних и законских одредаба, оцијенио да члан 8. Уредбе о коришћењу академских титула, стицању стручних и научних звања ("Службени гласник Републике Српске", бр. 111/09 и 102/10), Прилог број 1, у оспореном дијелу научне области "Медицинске и здравствене науке" и научног поља "Основна и клиничка медицина", научно и стручно звање "дипломирани фармацеут", "први циклус студија" и "180 ECTS", није у сагласности са чланом 8. став (6) Закона о високом образовању ("Службени гласник Републике Српске", бр. 73/10 и 104/11). Такође, Суд је оцијенио да је Влада Републике Српске, прописујући уредбом другачије услове за стицање научног и стручног звања дипломирани фармацеут у односу на услове који су прописани Законом о високом образовању за исто звање, прекорачила и Уставом утврђену надлежност из члана 90. став 1. тачка 4. Устава Републике Српске, да извршава законе. Наиме, одређивање услова за извођење, те број бодова којим се вреднује студијска фармација, по оцјени Суда, ствар је процјене законодавца и у складу је са уставом утврђеном надлежности да се законом уређују основне правди научног и технолошког развоја.

Поред наведеног, имајући у виду да Устав утврђује принцип да сви општи акти морају бити у сагласности са законом, Суд је оцијенио да одредбе Прилога 1. Уредбе о коришћењу академских титула, стицању стручних и научних звања, у оспореном дијелу, нису у сагласности ни са чланом 108. Устава.

На основу изложеног, Суд је одлучио као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку, Уставни суд је донио у саставу: предсједник Суда Церард Селман и судије: Миленко Араповић, Војин Бојанић, Амор Букић, Зоран Липовац, проф. др Душко Медић, проф. др Марко Рајчевић, проф. др Снежана Савић и Авдо Шпиљак.

Број: У-70/11
27. децембра 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Уставног суда,
Церард Селман, с.р.

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске, члана 37. став 1. тачка д), члана 40. став 5, члана 57. т. а) и б), члана 60. став 1. т. а) и б) и члана 61. став 1. т. б) и д) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/11), на сједници одржаној 27. децембра 2012. године, донио је

ОДЛУКУ

Утврђује се да члан 4. став 4. Уредбе о педагошким стандардима за средње образовање ("Службени гласник Републике Српске", број 5/10), у дијелу који гласи: "...или

већим бројем ученика од прописаног у ст. ... и 3. овог члана", није у сагласности са Уставом Републике Српске и Законом о средњем образовању и васпитању ("Службени гласник Републике Српске", бр. 74/08, 106/09 и 104/11).

Не прихвата се иницијатива за покретање поступка за оцјењивање уставности и законитости члана 17. Правилника о школском надзору ("Службени гласник Републике Српске", број 4/04).

Обуставља се поступак за оцјењивање уставности и законитости члана 8. Правилника о плану уписа ученика у први разред средњих школа ("Службени гласник Републике Српске", број 52/11) и аката Министарства просвјете и културе Републике Српске, број: 07.021/611-556/11, од 25. јула 2011. године и број: 07.021/611-556/11, од 29. септембра 2011. године.

Образложење

Момчило Гламочић из Кнежева дао је Уставном суду Републике Српске иницијативу за покретање поступка за оцјењивање уставности и законитости члана 4. став 4. Уредбе о педагошким стандардима за средње образовање ("Службени гласник Републике Српске", број 5/10), коју је донијела Влада Републике Српске, члана 8. Правилника о плану уписа ученика у први разред средњих школа ("Службени гласник Републике Српске", број 52/11) и члана 17. Правилника о школском надзору ("Службени гласник Републике Српске", број 4/04), које је донио министар просвјете и културе Републике Српске. Из садржине иницијативе, која је прецизирана 25. новембра 2011. године, произлази да оспорени члан 4. став 4. наведене уредбе и члан 8. Правилника о плану уписа ученика у први разред средњих школа нису у сагласности са одредбом члана 37. став 9. Закона о средњем образовању и васпитању ("Службени гласник Републике Српске", бр. 74/08 и 106/09), према којој министар може, у изузетним околностима, дати сагласност за формирање одјељења са мањим бројем ученика од прописаног у ставу 3. овог члана. Оспоравајући члан 17. Правилника о школском надзору давалац иницијативе указује на начин како се ова одредба примјењује у пракси, те наводи да ова одредба није у сагласности са чланом 109. став 2. тачка ј) наведеног закона. Поред наведених аката, у овој иницијативи је тражена и оцјена уставности и законитости аката Министарства просвјете и културе Републике Српске, број: 07.021/611-556/11, од 25. јула 2011. године и број: 07.021/611-556/11, од 29. септембра 2011. године, али без навођења уставноправних разлога оспоравања и одредаба Закона које су, по мишљењу даваоца иницијативе, повријеђене у конкретном случају. На основу изложеног предлаже да Суд утврди да оспорене одредбе наведених аката нису у сагласности са Уставом Републике Српске и законом.

У одговору који је за Владу Републике Српске и Министарство просвјете и културе Републике Српске, као доносиоце оспорених општих аката, дала Влада Републике Српске, оспорени су наводи даваоца иницијативе, те изражен став да су општи акт, чије су одредбе оспорене иницијативом, засновани на Закону о средњем образовању и васпитању, који је наведен као правни основ за њихово доношење. Према наводима из одговора, Уредбом о педагошким стандардима разрађује се наведени закон и ближе уређују односи од значаја за његово извршавање, а с тим у вези и све ситуације, односно случајеви који се у пракси могу појавити било да се укаже потреба за смањењем или повећањем броја ученика у одјељењу. Поред тога, према наводима из одговора, Правилником о упису ученика у први разред средњих школа прописују се услови и критеријуми за упис ученика у први разред средњих школа, те указује да је Министарство просвјете и културе, након увида у достављене планове за упис ученика у први разред средњих школа, предложило школама да повећају планирани број ученика у одјељењима, а смање број обрачунских одјељења, при чему су водили рачуна о максималном броју ученика у разреду који је прописан поменутиим законом. У погледу оспорене одредбе Правилника о школском надзору, у одговору се наводи да нису основани наводи даваоца иницијативе из разлога што, по њиховом мишље-